

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 4C/239/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113227614
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Sýkorová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2015:5113227614.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred samosudkyňou JUDr. Ivetou Sýkorovou, v právnej veci navrhovateľky: J. Z. K., rod. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom: T. č. XXX, XXX XX D., štátny občan SR, zastúpená splnomocneným zástupcom JUDr. Mariánom Kuckom, advokátom zo sídlom: Národná 7, 010 01 Žilina, proti odporcom: 1/ R. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A., Y., L., občan Spojeného Kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska, za účasti maloletého 2/ V. K., nar. X.X.XXXX, bytom T. č. XXX, XXX XX D., zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, o určenie otcovstva a úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu, takto

rozhodol:

Súd určuje, že R. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom XX S. C. E., A., je otcom maloletého V. K., nar. X.X.XXXX z matky J. Z. K., rod. K., nar. XX.XX.XXXX.

Maloletý V. K. sa zveruje do osobnej starostlivosti matky, ktorá ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok.

Otec je povinný od 6.6.2013 platiť výživné na maloletého V. K., nar. X.X.XXXX, vo výške 150,- € mesačne, vždy do 15. dňa mesiaca vopred do rúk matky.

Otec je povinný zaplatiť výživné za obdobie od 6.6.2013 do 31.1.2015 vo výške 2.975,- € v pravidelných mesačných splátkach vo výške 100,- € splatných spolu s bežným výživným, a to až do zaplatenia celého dlhu s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Odporca 1/ je povinný nahradiť navrhovateľke trovy konania a právneho zastúpenia vo výške 66 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľka podala dňa 27.8.2013 na tunajšom súde návrh na určenie otcovstva odporcu 1/ R. A. voči mal. V. K., nar. X.X.XXXX a navrhla, aby o úprave práv a povinností rodičov k maloletému bolo rozhodnuté tak, že maloletý V. K. sa zveruje do osobnej starostlivosti matky a otec bude zaviazaný povinnosťou prispievať na výživu maloletého mesačne sumou 150,- €. Svoj návrh odôvodnila tým, že bola s odporcom vo vzťahu asi od decembra 2010 do októbra 2012, kedy sa odsťahovala z Veľkej Británie, a to z A. na B., kde býva doteraz. Dňa 6.6.2013 sa narodil syn V. K., ktorého otcom je odporca. Počas pobytu vo Veľkej Británii navrhovateľka bývala v Belfaste, pričom odporca sa zdržiaval v Belfaste služobne a býval s ňou po pracovných hodinách a cez víkendy, a to na adrese G. T. A X F Q A., kde mala prenajatú časť domovej nehnuteľnosti. Navrhovateľka a odporca trávili spoločne čas a taktiež sa intímne stýkali. Po odchode navrhovateľky na Slovensko zostali s odporcom v elektronickej komunikácii cez SMS a facebook. Odporca vedel o tehotenstve navrhovateľky, ktorá mu narodenie syna oznámila textovou

správou, žiadal o zaslanie fotografií syna. Na dopyt navrhovateľky, či príde na Slovensko otcovstvo uznať, odporca uviedol, že nemá finančné prostriedky.

Odporca je zamestnaný v britskej armáde a jeho príjem podľa zistenia navrhovateľky je približne 1 400 britských libier mesačne. Navrhovateľka je v súčasnej dobe na materskej dovolenke a poberá len materský príspevok.

Počas pobytu v A. navrhovateľka navštívila odporcu aj v jeho trvalom bydlisku a tiež odporca navštívil Slovensko minimálne trikrát, a to aj rodinu navrhovateľky, s pobytmi viac ako týždeň. S odporcom uvažovali o uzavretí manželstva, čo bolo ešte pred jeho odchodom na misiu v októbri 2011. Po príchode z misie však odporca zmenil názor a o manželstve už nehovoril.

Navrhovateľka sa v rozhodnom čase stýkala s odporcom a jednoznačne tvrdí, že odporca je otcom maloletého syna V..

Z rodného listu V. K., nar. X.X.XXXX, vyhotoveného dňa 13.6.2013 Matričným úradom v Žiline, súd zistil, že ako matka je v rodnom liste uvedená navrhovateľka, otec nie je uvedený.

Súd uznesením č.k. 4C/293/2013-12 zo dňa 6.2.2014 ustanovil ÚPSVaR Žilina za opatrovníka maloletému V. K..

Z potvrdení ÚPSVaR Žilina zo dňa 14.2.2014 súd zistil, že navrhovateľka poberala rodičovský príspevok v roku 2013 v mesiaci decembri vo výške 199,60 € a v mesiacoch januári a februári 2014 vo výške 203,20 € mesačne, ďalej poberala prídavok na dieťa vo výške 23,52 € mesačne.

Voči odporcovi boli konané úkony na prípravu pojednávania prostredníctvom dožiadaného súdu Senior Courts of England and Wales. Podľa potvrdenia dožiadaného súdu boli dokumenty, o doručenie ktorých požiadal tunajší súd, doručené odporcovi podľa práva Anglicka a Walesu, a to podľa ustanovenia 6.3(1) (c) of the Civil Procedure Rules of England and Wales.

Súd nariadil pojednávanie na deň 14.1.2015 s náhradným termínom 28.1.2015. Predvolanie na pojednávanie súd doručoval odporcovi opäť prostredníctvom dožiadaného súdu, ktorý potvrdil, že odporcovi bolo predvolanie doručené dňa 6.10.2014 v súlade s právnymi predpismi Anglicka a Walesu.

Odporca sa k návrhu na začatie konania nevyjadril, na nariadené pojednávanie sa nedostavil. Pojednávanie bolo vykonané v jeho prítomnosti podľa § 101 ods. 2 O.s.p.

Navrhovateľka na pojednávaní zotrvala na návrhu začatia konania. Uviedla, že v čase rozhodnom pre počatie maloletého V. K. nemala intímny styk s iným mužom, len s odporcom v rade 1/. Ďalej uviedla, že maloletého kojila do deviateho mesiaca a z dôvodu, že nemala dostatok materského mlieka, dokupovala mlieko Nutrilon. Mala ďalšie výdavky spojené s nákupom dojčenského oblečenia a plienok, tiež s návštevami rehabilitačného centra, kde s maloletým cvičila Vojtovou metódou. Zo zdravotných dôvodov na strane maloletého musela navštevovať s maloletým aj plavecký výcvik a športové aktivity, ako Babyfit v Bábkovom divadle. Na zakúpenie detskej výbavičky do 4. mesiaca veku dieťaťa vynaložila nasledovné finančné prostriedky: na prvú košíkovú postieľku 50,- €, na kočík 190,- €, na dupačky, svetlík a základné oblečenie 70,- €, za perinku 20,- € a deky 30,- €, fusak 30,- €, paplón a vankúš do postieľky 20,- €, za oblečky a hniezdo 55,- €, fľaše cumlíky 20,- €, vaničku 15,- €. Mesačne zakupovala plienky za 35 - 40 €, mlieko Nutrilon za 15,- €, hračky za 50,- €, kozmetiku za 15,- €, lieky za 22 € (výživové doplnky, vitamín D, Kanavit, čaj, tabletky na nervový systém v rámci Vojtovej metódy). Na prepravu za účelom terapie Vojtovou metódou vynakladala 15,- € mesačne. V rámci Vojtovej metódy absolvoval maloletý kurz plávania v rozsahu 10 lekcií, na čo vynaložila sumu 120,- €. Ďalej začali navštevovať kurz Babyfit v Bábkovom divadle za účelom rozvoja nervovej sústavy dieťaťa, na čo navrhovateľka vynakladala a vynakladá doteraz sumu 30,- € raz za tri mesiace. Tiež má výdavky na dopravu vo výške 20,- € mesačne za dopravu na kurz Babyfit do Bábkového divadla.

Od 5. mesiaca veku dieťaťa navrhovateľka začala maloletého dokrmovať potravinami, preto kupovala zeleninu, ovocie a mäso, na čo vynakladala mesačne sumu 50,- €, okrem toho na nákup mlieka Nutrilon vynaložila mesačne sumu okolo 40,- €. Na nákup plienok vynakladala mesačne sumu 30,- €, kozmetiky sumu 15,- €, liekov sumu 22,- €, hračiek sumu 25,- €, detského oblečenia sumu 30,- €. Od 6. mesiaca veku dieťaťa kupovala aj obuv, na čo vynakladala sumu 15,- € mesačne, kúpila papučky za 10,- €, ktoré vydržali 2 až 3 mesiace, za autosedačku zaplatila 35,- €, detskú stoličku zakúpila za 80,- €, potom zakupovala druhú detskú postieľku, za ktorú zaplatila 50,- €, za športový kočík buginu 40,- €.

Po návrate odporcu z misie navrhovateľka otehotnela a vrátila sa späť na Slovensko. Nie je jej známe, či je odporca ešte zamestnaný v Britskej armáde, nakoľko nie sú v kontakte.

Právny zástupca navrhovateľky navrhol, čo sa týka výživného splatného za obdobie od 6.6.2013 až do konca roku 2014, rozhodnúť tak, že výživné bude splatné popri bežnom výživnom, a to vo výške 100,- € mesačne, nakoľko navrhovateľka sa domnieva, že odporca bude schopný si túto povinnosť týmto spôsobom plniť vzhľadom na to, že navrhovateľka má informácie, že v Britskej armáde dochádzalo k zmene kontraktov na iné výhodné kontrakty v súvislosti s pôsobením príslušníkov v Britskej armáde, pričom posledný príjem odporcu bol vo výške 1.400,- britských libier mesačne, ktorá skutočnosť je navrhovateľke známa.

Zástupkyňa kolízneho opatrovníka navrhla návrhu navrhovateľky v celom rozsahu vyhovieť, nakoľko je v záujme maloletého.

Podľa ust. § 23 ods. 1 Zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom (ďalej v texte len ZMPSP) určenie (zistenie alebo zapretie) rodičovstva sa spravuje právnym poriadkom štátu, ktorého príslušnosť nadobudlo dieťa narodením.

Podľa ust. § 23 ods. 2 ZMPSP ak dieťa, ktoré narodením nadobudlo slovenské občianstvo, sa narodilo a žije v cudzine, spravuje sa určenie (zistenie alebo zapretie) rodičovstva právnym poriadkom štátu, v ktorom má dieťa obvyklý pobyt.

Podľa ust. § 23 ods. 3 ZMPSP ak dieťa žije v Slovenskej republike, môže sa rodičovstvo určiť (zistiť alebo zaprieť) podľa slovenského práva, ak je to v záujme dieťaťa.

Podľa ust. § 23 ods. 4 ZMPSP na platnosť uznania rodičovstva postačí, ak sa stane podľa práva štátu, v ktorom k uznaniu došlo.

Podľa § 39 ods. 1 ZMPSP právomoc slovenských súdov vo veciach starostlivosti o maloletých je daná, ak má maloletý na území Slovenskej republiky svoj obvyklý pobyt alebo jeho obvyklý pobyt nemožno určiť.

Podľa ust. § 84 Zákona o rodine č. 36//2005 Z.z. (ďalej len ZoR) otcovstvo sa určuje na základe domniek otcovstva ustanovených v tomto zákone, súhlasným vyhlásením rodičov alebo rozhodnutím súdu.

Podľa ust. § 90 ZoR ak nie je otcovstvo určené podľa domnienky otcovstva manžela matky, možno ho určiť súhlasným vyhlásením oboch rodičov.

Podľa ust. § 94 ods. 1 ZoR ak nedošlo k určeniu otcovstva súhlasným vyhlásením rodičov, môže dieťa, matka alebo muž, ktorý tvrdí, že je otcom, navrhnúť, aby otcovstvo určil súd.

Podľa ust. § 94 ods. 2 ZoR za otca sa považuje muž, ktorý s matku dieťaťa súložil v čase, od ktorého neprešlo od narodenia dieťaťa menej ako 180 a viac ako 300 dní, ak jeho otcovstvo nevyklučujú závažné okolnosti.

Podľa ust. § 36 ods. 1 ZoR rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, sa môžu kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, môže súd aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 25 a 26 sa použijú primerane.

Podľa ust. § 113 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) s konaním o určenie otcovstva je spojené konanie o výchove a výžive maloletého dieťaťa.

Podľa ust. § 62 ods. 1 ZoR plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa ust. § 62 ods. 2 ZoR obidvaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa ust. § 62 ods. 4 ZoR pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa ust. § 65 ods. 1 ZoR ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

Podľa ust. § 75 ods. 1 prvej vety ZoR pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného.

Podľa ust. § 76 ods. 1 ZoR výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Podľa ust. § 77 ods. 1 ZoR právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Na základe takto zisteného skutkového a právneho stavu súd návrhu vyhovel. Určil, že odporca 1/ je otcom maloletého V. K., nar. X.X.XXXX. Súd rozhodoval o otcovstve odporcu na základe tretej domnienky otcovstva upravenej v ustanovení § 94 ods. 1 ZoR, ktoré ustanovenie určuje otcovstvo k dieťaťu pomocou tzv. vyvrátiteľnej domnienky, ale ktorého predpokladom je súlož medzi matkou dieťaťa a odporcom a jej vykonanie v čase medzi stoosemdesiatym a trojstým dňom pred narodením dieťaťa. Pre domnienku otcovstva je príznačné, že platí dovtedy, kým nie sú preukázané také závažné skutočnosti, ktoré označeného muža z otcovstva vylučujú. Z hľadiska dokazovania zásadne platí, že skutočnosti ustanovené v zákone domnienkami netreba dokazovať. U nich sú predmetom dokazovania len tie skutočnosti, ktoré tvoria predpoklad na ich použitie. V prípade domnienky otcovstva podľa ust. § 94 ods. 2 ZoR to znamená, že je potrebné najskôr dokazovať existenciu súložie medzi matkou dieťaťa a odporcom v rozhodnom čase ako základného predpokladu na použitie tejto domnienky. Povinnosť tvrdenia a povinnosť dôkazná je na strane navrhovateľa. Ak skutočnosti, ktoré tvoria predpoklad pre použitie domnienky otcovstva, sú dané, môže byť jej obsah vyvrátený len dôkazom opaku, t.j., že odporca nemôže byť otcom dieťaťa, pretože ho z otcovstva vylučujú závažné pochybnosti. Musí ísť teda o dôkaz, ktorý dokazuje úplne spoľahlivo (nezvratne bez najmenších pochybností), že tvrdenie zo strany navrhovateľa o otcovstve odporcu je nepravdivé.

Odporca sa bez dôležitého dôvodu pojednávania nezúčastnil, k návrhu na začatie konania sa nevyjadril, neuvádzal tvrdenia spočívajúce vo vyvrátení otcovstva. Odporca bol v konaní pasívny, na svoju obranu neuvádzal žiadne tvrdenia, domnienka otcovstva zo strany odporcu vyvrátená nebola a nebola vyvrátená ani inými okolnosťami. V konaní bolo nepochybne preukázané, že v čase rozhodnom pre počatie maloletého V. K. sa odporca s navrhovateľkou intímne stýkali. Z vyjadrenia navrhovateľky, ktoré odporca nenamietal, mal súd preukázané, že odporcovi bolo známe tehotenstvo navrhovateľky, spoločne uvažovali o uzavretí manželstva pred odchodom odporcu na misiu v októbri 2011, a po narodení maloletého odporca žiadal o zaslanie jeho fotografií. V konaní tieto navrhovateľkou tvrdené skutočnosti neboli vyvrátené žiadnymi dôkazmi a neboli ani namietané. Preto odporcovi svedčí domnienka otcovstva, keďže v čase rozhodnom pre počatie dieťaťa súložil s matkou a navrhovateľkou. Pretože žiadne zistené okolnosti odporcu z otcovstva nevylúčili, súd podľa ustanovenia § 84 Zákona o rodine určil, že odporca je otcom maloletého.

Podľa ust. § 113 ods. 2 O.s.p. s konaním o určenie otcovstva je spojené konanie o výchove a výžive maloletého dieťaťa. Súd teda rozhodoval o tom, komu z rodičov bude dieťa zverené do výchovy a ako druhý rodič bude prispievať na jeho výživu.

Súd na základe vykonaného dokazovania rozhodol o zverení maloletého do osobnej starostlivosti matky, ktorá ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. K takejto úprave práv a povinností k maloletému

súd pristúpil z dôvodu, že matka sa o maloletého sama od narodenia stará a zo strany opatrovníka maloletého neboli oznámené žiadne nedostatky v starostlivosti o maloletého.

Navrhovateľka v návrhu na začatie konania navrhla, aby súd určil vyživovaciu povinnosť otca voči maloletému vo výške 150,- eur mesačne za obdobie od 6.6.2013, teda odo dňa narodenia maloletého V. K..

Súd dospel k záveru, že návrh matky maloletého na určenie vyživovacej povinnosti otca voči maloletému je tiež v celom rozsahu dôvodný. Matka maloletého vyšpecifikovala výdavky vynakladané na maloletého v čase od jeho narodenia

Podľa § 120, ods. 1 prvej vety O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

Konanie o prejednávanej veci je svojím charakterom konaním sporovým, v ktorom sa uplatňuje prejednávací zásada a zásada kontradiktórnosti. Účastníci konania teda nesú procesnú zodpovednosť za zistenie skutkového stavu, pričom navrhovateľ je povinný uviesť dôkazy, teda tieto predložiť alebo označiť, o ktoré dôkazy opiera uplatnený nárok a odporca má povinnosť tvrdiť skutočnosti, ktorými má preukázať, že nárok navrhovateľa nevznikol, zanikol, zmenil sa a pod. Obe procesné strany teda musia splniť dôkaznú povinnosť a uviesť skutočnosti rozhodujúce z hľadiska veci samej na preukázanie tvrdených skutočností.

Odporca sa pojednávania nezúčastnil, neuviedol žiadne relevantné argumenty na svoju obranu, súd tak vzhľadom na nečinnosť odporcu bol nútený aj pri určení vyživovacej povinnosti odporcu vychádzať z tvrdení navrhovateľky o príjme odporcu, ktorý ako príslušník Britskej armády má dosahovať vo výške 1400 britských libier mesačne, ktoré tvrdenie navrhovateľky odporca nenamietal. Stanovenú sumu výživného súd považuje za primeranú potrebám maloletého, ktoré vyplývajú z jeho veku, ako aj za primeranú schopnostiam a možnostiam povinného otca. Pri určení vyživovacej povinnosti otca súd prihliadol na príjem matky, ktorým je len rodičovský príspevok vo výške 203,20 € mesačne, ako i na osobnú starostlivosť matky o maloletého, ktorou si matka tiež plní svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému.

Zároveň súd rozhodol podľa § 160 ods. 1 O.s.p. o povinnosti odporcu doplatiť zameškané výživné za obdobie od 6.6.2013 do 31.1.2015 v celkovej výške 2975 €, a to v pravidelných mesačných splátkach vo výške 100,- € splatných spolu s bežným výživným, a to až do zaplatenia celého dlhu s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

O náhrade trov konania súd rozhodol v súlade s ustanovením § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 a 2 OSP.

Podľa § 142 ods.1 OSP, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 OSP, o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 2 OSP, ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Navrhovateľka ako plne úspešný účastník v spore má právo na plnú náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré jej v konaní vznikli, a to proti odporcovi v rade 1/.

S poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia bola navrhovateľka povinná vyčísliť si uplatňované trovy konania v lehote 3 pracovných dní po vyhlásení rozsudku. Vzhľadom na to, že si navrhovateľka trovy konania v zákonnej lehote nevyčísliť, súd v zmysle citovaného ustanovenia skúmal, či

navrhovateľke ako úspešnému účastníkovi zo spisu vyplývajú trovy konania (s výnimkou trov právneho zastúpenia).

Súd mal preukázané, že navrhovateľka zaplatila súdny poplatok za návrh na začatie konania v sume 66,- eur. Iné trovy (s výnimkou trov právneho zastúpenia) navrhovateľke zo spisu nevyplývajú. Z uvedených dôvodov súd priznal navrhovateľke náhradu trov konania spočívajúcu iba v zaplatenom súdnom poplatku za návrh, na úhradu ktorých zaviazal v spore neúspešného odporcu v rade 1/. Za takýchto okolností súd v zmysle cit. ust. § 151 ods. 2 OSP nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania vo vyhlásenom rozsudku, kde konštatoval, že odporca v rade 1/ je povinný nahradiť navrhovateľke aj trovy právneho zastúpenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).